

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2939/94 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 2ας Δεκεμβρίου 1994

για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 105/76 του Συμβουλίου περί αναγνώρισης των οργανώσεων παραγωγών στον τομέα της αλιείας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3759/92 του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 1992 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα αλιευτικών προϊόντων και των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1891/93⁽²⁾,τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 105/76 του Συμβουλίου της 19ης Ιανουαρίου 1976 περί αναγνώρισης των οργανώσεων των παραγωγών στον τομέα της αλιείας⁽³⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3940/87 της Επιτροπής⁽⁴⁾, και ιδίως το άρθρο 2 παράγραφος 2 και το άρθρο 3,

Εκτιμώντας:

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2062/80 της Επιτροπής της 31ης Ιουλίου 1980 περί καθορισμού των προϋποθέσεων και της διαδικαστικής χορηγήσεως και ανακλήσεως της αναγνώρισης των οργανώσεων παραγωγών του τομέα των αλιευτικών προϊόντων και των ενώσεών τους⁽⁵⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3527/92⁽⁶⁾, απαιτεί εκτεταμένες τροποποιήσεις· ότι, ως εκ τούτου, θα πρέπει, να αντικατασταθεί·

ότι οι όροι και η διαδικασία χορήγησης άρνησης και ανάκλησης της αναγνώρισης των ενώσεων παραγωγών, πρέπει να καθοριστούν για να προβλεφθεί η ενιαία εφαρμογή των κανόνων της κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των προϊόντων της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας·

ότι μια οργάνωση παραγωγών για να αναγνωριστεί πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 105/76, να έχει επαρκή οικονομική δραστηριότητα· ότι πρέπει να οριστούν οι περιστάσεις υπό τις οποίες θεωρείται ότι ο όρος αυτός έχει τηρηθεί·

ότι θα πρέπει να καθοριστεί ένα γενικό πλαίσιο για τους κανόνες παραγωγής και εμπορίας το οποίο θα πρέπει να τηρούν τα μέλη της οργάνωσης παραγωγών, σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3759/92 αναφερόμενος εφεξής ως βασικός κανονισμός·

ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να ελέγχουν τις δραστηριότητες των ενώσεων παραγωγών·

ότι πρέπει να καθοριστούν τα στοιχεία που πρέπει να παρέχει ο αιτών για την αναγνώριση· ότι πρέπει να προσδιορι-

στούν τα χρονικά όρια για την χορήγηση, άρνηση και ανάκληση της αναγνώρισης και για την ενημέρωση της Επιτροπής· ότι η ενίσχυση που χορηγείται σύμφωνα με το άρθρο 7 του βασικού κανονισμού πρέπει να ανακτάται εάν η αναγνώριση έχει εφαρμοστεί παράνομα ή έχει γίνει παράνομη χρήση της·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχείρισης των Αλιευτικών Προϊόντων,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους όρους και τη διαδικασία αναγνώρισης των οργανώσεων παραγωγών και των ενώσεών τους, καθώς και ανάκλησης αυτής της αναγνώρισης.
2. Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ο όρος «οργάνωση παραγωγών» ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 του βασικού κανονισμού.

Άρθρο 2

1. Η προϋπόθεση του άρθρου 2 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 105/76, ότι μια ένωση παραγωγών θα πρέπει να δικαιολογεί επαρκή οικονομική δραστηριότητα, να πληρούται, εάν η ζώνη που καλύπτεται από την εφαρμογή της αναγνώρισης, θεωρείται σημαντική με βάση το μέγεθός της, τη συνολική ικανότητα των αλιευτικών σκαφών που αλιεύουν σ' αυτήν και τη συχνότητα και το μέγεθος των εκφορτώσεων σ' αυτήν τη ζώνη, και εάν:

α) ο αριθμός των πλοίων με τα οποία αλιεύουν τα μέλη της οργάνωσης παραγωγών είναι τουλάχιστον το 20 % του συνολικού αριθμού των πλοίων που βρίσκονται στην περιοχή αυτή·

ή

β) όσον αφορά τα είδη ή την ομάδα ειδών, για τα οποία ζητήθηκε αναγνώριση, η οργάνωση παραγωγών διαθέτει,

είτε

ι) τουλάχιστον το 15 % της συνολικής κατά βάρος παραγωγής σ' αυτήν τη ζώνη,

είτε

ii) τουλάχιστον το 30 % της συνολικής κατά βάρος παραγωγής σ' έναν κύριο λιμένα ή αγορά αυτής της περιοχής — το κράτος μέλος ορίζει την έννοια του «κύριου λιμένα» ή της «κύριας αγοράς».

(¹) ΕΕ αριθ. L 388 της 31. 12. 1992, σ. 1.

(²) ΕΕ αριθ. L 172 της 15. 7. 1993, σ. 1.

(³) ΕΕ αριθ. L 20 της 28. 1. 1976, σ. 39.

(⁴) ΕΕ αριθ. L 373 της 31. 12. 1987, σ. 6.

(⁵) ΕΕ αριθ. L 200 της 1. 8. 1980, σ. 82.

(⁶) ΕΕ αριθ. L 358 της 8. 12. 1992, σ. 5.

Για την αποτελεσματικότερη διαχείριση, το κράτος μέλος μπορεί να καθορίσει το ποσοστό που αναφέρεται στο σημείο i) μεταξύ 15 έως 30 % και το ποσοστό που αναφέρεται στο σημείο ii) μεταξύ 30 έως 50 %.

2. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν ποια κριτήρια εφαρμόζονται από εκείνα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β) σημεία i) και ii). Οι αποφάσεις τους κοινοποιούνται στην Επιτροπή και σε κάθε ενδιαφερόμενο μέρος.

Άρθρο 3

1. Διατυπώνονται γραπτοί κανόνες εμπορίας και παραγωγής που θεσπίζονται από την οργάνωση παραγωγών σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο δεύτερη περίπτωση του βασικού κανονισμού.

2. Οι κανόνες παραγωγής επιβάλλουν την υποχρέωση εκτός εάν το κράτος μέλος δεν το θεωρεί αναγκαίο να καταρτίζεται πρόγραμμα αλυσίδας πριν από το τέλος του πρώτου μήνα του αλιευτικού έτους, το οποίο θα περιλαμβάνει ενέργειες προσαρμογής της προσφοράς στη ζήτηση.

3. Οι κανόνες εμπορίας καλύπτουν τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) την ποιότητα, το μέγεθος ή το βάρος και την παρουσία των προϊόντων που διατίθενται προς πώληση·
- β) τη δειγματοληψία, τους περιέκτες για την πώληση, τη συσκευασία και την επίθεση ετικετών και τη χρησιμοποίηση πάγου·
- γ) τους όρους της πρώτης διαθέσεως στην αγορά.

4. Σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο πρώτη περίπτωση του βασικού κανονισμού, η απαίτηση να διαθέτουν τα μέλη τα συνολικά τους προϊόντα μέσω της οργάνωσής τους παραγωγών μπορεί να αρθεί εάν τα προϊόντα διατίθενται σύμφωνα με τους κοινούς κανόνες που θεσπίζονται εκ των προτέρων· υπό τις περιστάσεις αυτές, οι κοινοί αυτοί κανόνες πρέπει να επιβάλλουν ως ελάχιστη απαίτηση, την εφαρμογή των τιμών απόσυρσης της οργάνωσης παραγωγών.

5. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο πρώτη περίπτωση του βασικού κανονισμού, οι ποσότητες των προϊόντων για τα οποία τα μέλη μιας οργάνωσης παραγωγών έχουν συνάψει συμβάσεις πριν γίνουν μέλη, δεν χρειάζεται να διατεθούν μέσω της οργάνωσης παραγωγών, υπό την προϋπόθεση ότι τα μέλη έχουν ενημερώσει την οργάνωση παραγωγών για την έκταση και την διάρκεια των συμβάσεων πριν γίνουν δεκτά και ότι η οργάνωση παραγωγών έχει συμφωνήσει με την άρση της απαίτησης.

Άρθρο 4

Κάθε αιτών την αναγνώριση πρέπει να προσκομίζει τα ακόλουθα δικαιολογητικά στο οικείο κράτος μέλος:

α) τη σύσταση της οργάνωσης παραγωγών·

β) το καταστατικό της·

γ) τα ονόματα των ατόμων εκείνων που είναι εξουσιοδοτημένα να ενεργούν για λογαριασμό και εξ ονόματος της οργάνωσης παραγωγών·

δ) λεπτομέρειες από τις δραστηριότητες εκείνες που υποστηρίζουν την αίτηση αναγνώρισης·

ε) την απόδειξη ότι τηρείται το άρθρο 2.

Άρθρο 5

1. Κατά το διάστημα που μια οργάνωση παραγωγών είναι αναγνωρισμένη, το οικείο κράτος μέλος επιβλέπει τις δραστηριότητές της, με βάση ιδίως τον παρόντα κανονισμό και το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 105/76.

2. Εάν μια οργάνωση παραγωγών δεν εκπληρώνει τις υποχρεώσεις της ή παραλείπει να διαβιβάσει τις απαραίτητες πληροφορίες στο κράτος μέλος, το τελευταίο μπορεί να ανακαλέσει ή να αρνηθεί τη χορήγηση αναγνώρισης.

3. Εάν η αναγνώριση ανακαλείται επειδή η οργάνωση παραγωγών τη ζήτησε παράνομα ή έκανε παράνομη χρήση της, κάθε ενίσχυση που χορηγήθηκε δυνάμει του άρθρου 7 του βασικού κανονισμού ανακτάται από το κράτος μέλος.

Άρθρο 6

1. Εντός δύο μηνών από τη λήψη της αίτησης για αναγνώριση, το κράτος μέλος ενημερώνει γραπτώς την οργάνωση παραγωγών για την απόφαση που έλαβε. Σε περίπτωση άρνησης της αναγνώρισης, το κράτος μέλος πρέπει να το αιτιολογήσει.

2. Το κράτος μέλος πρέπει να ανακοινώνει την πρόθεσή του να ανακαλέσει την αναγνώριση μιας ήδη υπάρχουσας οργάνωσης παραγωγών, καθώς και τους λόγους που το οδήγησαν σ' αυτήν την απόφαση, στην οργάνωση παραγωγών, τουλάχιστον δύο εβδομάδες πριν από την ανάκληση.

3. Το κράτος μέλος ενημερώνει την Επιτροπή εντός δύο μηνών από τη λήψη απόφασης για χορήγηση, ανάκληση ή άρνηση της αναγνώρισης στην οργάνωση παραγωγών.

Άρθρο 7

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2062/80 καταργείται.

Άρθρο 8

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1995.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 2 Δεκεμβρίου 1994.

Για την Επιτροπή
Γιάννης ΠΑΛΑΙΟΚΡΑΣΣΑΣ
Μέλος της Επιτροπής
